

Ч Е Т В Р Т А К

2

А П Р И Л А

САЛА КОЛАРЧЕВОГ НАРОД. УНИВЕРЗИТЕТА
Повлашћено позориште г. Клаића

57

Под покровитељством Удружења југосл. музичких аутора и Одбора престоницких дама.

ГОСТОВАЊЕ
Г. ИВЕ ТИЈАРДОВИЋА

ПРВИ ПУТ

МАЛА ФЛОРАМИ

Карте уз цену од 10.— до 70.— дин. добијају се на благајни Коларчевог народног књижевностиета.

ПОЧЕТАК У 9 ЧАСОВА УВЕЧЕ.

Г. Иво Тијардовић, либретиста и композитор Мале Флораме, дела које је доживело јединствен успех у нашим сценама, диригује као гост своју београдску премијеру.

Г-ђа Блаженка Каталинић, Сплићанка, наша одлична глумица пева као гост на премијери насловну улогу из поштовања и симпатије према композитору г. Тијардовићу, чија је партнерица била у „првим сценским ко-рацима“.

Г. Слабко Мидор, раније један од најистакнутијих сарадника г. Тијардовића, режира његову београдску премијеру и игра главну мушку улогу, Шјор Бепа.

Почасни одбор београдских дама за премијеру »Мале Флорами«.

Полић Вили, Пенковић Сокола, Радојловић Цаја, Станковић Љуба, Симић Анка, Сарделић Марија, Сиришћевић Анка, Тартаља Лизета, Чулић Телка, Арнери уд. Елиза, Боди Зорка, Барић Марија, Билић Смиљка, Борели контеса Буле, г-ђа Бојанића Анте, Вејнер Мира, г-ђа Грегорић, Ђадро Маца, Гучић Невенка, Комненовић Олга, Крпан Драгица, г-ђа Милетић Павла, Манојловић Росалија, г-ђа др. Нижетића, Новак Зорка, Поповић Драгиња, г-ђа др. Стјепана Калођере, Мери Жежељ Мајер, Поповић Мирослава, Олга Михајловић Милошевиш, Марија Михајловић Кешељевић, Палавичини Милка, Бартуловић Флора, Михајлорић Аница, Фани Младеновић, г-ђа Марка Бушковића, др. Перван Јасна, Мира Ковачевић Дежелић, Јованка Иветић, Марија Стефановић - Ђивоје, Лидија Стефан, Була Јосифовић, Вера д-ра Бузолића, Наталија Крунић.

МАЛА ФЛОРАМИ

Оперета у 3 чина - Написао и углазно Иво Тијардовић

Редитељ: г. Славо Миџор — Диригент: г. Иво Тијардовић к. г.

Л И Ц А :

Флорами		гђа Каталинић к. г.
Шјора Петронила		гђа Јованесковић
Тонкица }	колегице Флорами	гђица Клаић
Марица }		гђица Гез
Мирко, студент		г. Љубишић
Звоне }	његове колеге	г. Ковачевић
Маринко }		г. Савић
Шјор Бепо „Пегула“		г. Миџор
Шјор Дане }	стари „ганци“	г. Сеферовић
Шјор Филе }		г. Перковић
Редарствени орган		г. Поповић
Филицијо		г. Иванковић
Мис Ивлајн Бјутифлаувер, сестра директорица		гђа Берковић
Пуковник Марки Арман д'Кемпервиј		г. Масл
Поручник Краљеве Гарде Петар Петровић		г. Љубишић
Сизет, сетрица		гђа Каталинић к. г.
Алмет, сетрица		гђа Ферари
Генерал Кекораџопулос		г. Миџор
Поручник Тесталтидес, његов ађутант		* * *
Први савезнички официр		г. Петровић
Први сенегалнац		г. Ђурић
Амерички морнар		г. Ђокић

Крабуље — „машкаре“, сестрице болничарке, савезнички официри и т. д.

I. чин догађа се у Сплиту за време цветног корза, II. у Кемпервију, малом мјестанцу близу Марсеја, а III. у Сплиту у стану мале Тонкице. Догађа се пре, свршетком и после светског рата.

Кореографија: г. Иво Тијардовић

Плесове увежбао: г. Славо Миџор ● Сценограф: г. Иво Тијардовић

Потпуно нов декор и костимерија израђени по нацртима ауторовим.

Блус и народни плес у II. чину, те „Ај лав ју“ у уводу III. чина плеше балетски хор од 6 герла. Учествују гђе Туљакова, Гез, Кра-сутска, Каиро, Клаић и Вирић.

О р к е с т а р К р а љ е в е г а р д е .

Уметнички профил Иве Тијардовића

Приликом једне недавне аудиције коју је Иво Тијардовић имао у Бечу за своје најновије дело „Доживљај у Шангају“ по либрету Бечлије Дајчдорфа у једној првој издачкој кући у Бечу, један од присутних диригената укликнуо је слушајући Тијардовића где свира своје најновије композиције: „Ово није Абрахам ни Лехар, ово је Лехар и Абрахам заједно“. Да је овај суд добио неко други, нескромнији од Тијардовића, можда би он већ био публициран у целој нашој штампи, док овако за ову анегдоту не знају него најужи Тијардовићеве сарадници и то не чувши тај догађај из његових уста, него из уста његовог либретисте, познатог писца комедија које се играју са успехом у Бечу и Будимпешти. Његово најновије дело примљено је и под конач ове сезоне играће се вероватно Грацу први пут

Мало је наших уметника који би се могли похвалити са сличним признањем, те том суду не треба коментара. У нашој пак домовини нема музичара који има толику популарност и кога воле и цене као њега. Иво Тијардовић је једини наш композитор који живи од тантијема својих дела и од своје уметности. Његова дела Пиерот Ило, Мала Флорами, Маршал Мармон, Краљица лопте, Штефек и Јурек, доживела су до данас безброј изведби на нашим сценама, његове мелодије освојиле су све нас, а Тијардовић је данас стално и на радио програму Прага, Беча и осталих страних центрума. Расни музичар који се не поводи за шаблонским оперетама страних народа, либрета пар екцеланс, театарски радник од крви и меса, редитељ, кореограф, сценограф и диригент он претставља један велики и значајни наш уникум. Знање и таленат Иве Тијардовића добро би дошли ма којем нашем централном позоришту, које не би требало да више екпериментира са странцима, али Иво Тијардовић се определио и води борбу низ година за стални сплитски театар, за театар домаћих синова нашег Јадрана

јер Сплит мора и треба да добије свој сталан театар, којег данас тек делимично надокнађује Тијардовићево градско позориште. Сплит, бисер нашег Јадрана, главни град наше Далмације, који је дао много прилога нашој националној ствари и који заслужује да се више о њему води рачуна, добиће сада — под знатним променама у нашем јавном животу — оно што му припада и што други градови давно имају. Сталан сплитски театар биће саслуга једино Иве Тијардовића који је остао стално на бојишту, на коме мора победити. И Дујшин и Каталинићка и Готовац и Лауренчић и безброј других наших далматинских уметника били би сретни када би се у Сплиту створило стално позориште, које је Сплит незаслужено изгубио.

Иво Тијардовић је у Далмацији истискао страну песму, која је давала странцима погрешну предожбу о национализму наших обала. Да није него само то постигао, било би довољно да му име буде забележено у аналима нашег музичког и културног стварања. Али он је нашу културу задужио много, врло много. Његова дела — пошто их је он назвао оперетама — спадале би под грану т. зв. ведре уметности о којој се нарочито у нашој престоници с омаловажавањем говори. Међутим његова дела и по својој концепцији, по инструментацији и обрадби заслужују да се приказују на свим нашим сценама као позоришна дела, која нас могу и пред иностранством афирмирати.

Ово неколико речи од мене, који сам дуги низ година био један од најактивнијих сарадника уваженог Иве Тијардовића, објасниће нашој публици вредност и значај Иве Тијардовића који није ни Београду непознат, већ сасвим обратно. Иво Тијардовић својим личним гостовањем на београдској премијери доказује како му је стало да га сви крајеви наше државе упознају, и колику важност придаје својој београдској изведби.

Наша публика кроз „Малу Флорам“ сетиће се Сплита, његових типова, његовог хумора и његових песама које она толико воли. А на премијери имаће прилику да поздрави Иву Тијардовића који има и треба да на београдској премијери пожње исти успех као у Загребу и Љубљани, јер његове уметничке способности то у пуној мери заслужују.

Славко Миџор

Прва пера наше штампе о „Малој Флорами“

„Новости“ — Загреб: Иво Тијардовић позната је личност око које се врти цело данашње музичирање у Сплиту. Тијардовић је видно напредовао и поседује очито таленат. Т. зв. „шлагере“ пише потпуном рутином и еластицитетом. Та нова форма музичког стварања потпуно му одговара и он је знао погодити сентиментални тон који угађа, а исто тако познаје до детаља ритмове данашњих модерних плесова. Једна је велика констатација да је Иво Тијардовић једини композитор у нашој Краљевини који живи од тантијема својих радова. Његови шлагери певају се свуда.

Важно је констатирати да се је Иво Тијардовић у великом делу еманципирао од типа бечке оперете и он је употребом националних, у овом случају већином сплитских варошанских мотива, пошао другим путем него ли досадањи оперетни композитори. Симпатије које ужива Тијардовић биле су видљиве и пред благајном где је стајао напис „Данас распродано“. То су заиста ретке згоде у нашем позоришту. Овацијама аутору и свим извађачима није било краја.....

Др. Казимир Кренедић

„Јутарњи лист“ — Загреб: Након успеле премијере Вагнерових „Мајстерзингера“ пружила је управа загребачког позоришта својој публици по други пут изненађење, јер је ово дело нашег врло талентираног компонисте и либретисте Иве Тијардовића доживило неочекиван успех пред дупком пуном кућом.....

Тајна успеха опере као и оперете лежи у либрету. Тијардовић је не само добар компониста, него добар либретиста, који познаје сцену и сценске ефекте.

Радња оперете узета је из живота. Он, поручник Краљеве Гарде Петар Петровић а она Флорами, која ће се крити под кривим именом као сестра болничарка Сизета., састају се пре рата за време цветног корза на сплитској ривијери. Светски рат их раставља. Пуким случајем састају се у Кемпервију, док се у трећем чину налазе у Сплиту, у стану пријатељице Тонкице, сретни и пуни љубави. Као контраст младости, лепоти и искреној манифестацији љубави, служи аутору други пар Шјор Бепе Пегула, из Сплита, прави син свога града, и мис Ивлајн Бјутифлаувер, једна од оних „мис“, које су дошле на источну обалу плавог Јадрана да се надиве лепоти нашег мора и снази наших мишица. Свакако је Шјор Бепе једна ванредно успела сценска фигура, која је кадра да сама донесе по себи успех целом делу и да се по својој концесији стави уз бок типовима као што су Серватесов „Дон Кихот“, Молиеров „Грађанин племић“, Хашеков „Добри Војник Швејк“ и остали.

Пљеска, овација, цвећа и венаца било је на претек. Било би добро кад би аутор могао пласирати ово успело дело изван граница наше домовине, јер ће свакако њезина изведба значити успех не само за аутора, него за нашу националну музику уопште.

Д.

„Ново Доба“ — Сплит: После синоћне премијере Тијардовићеве Флорами када је пред дупком пуном, интимношћу доживљелих емоција, несуспрегнутом електризованом кућом, отворена не само једна нова страница крепког рада младог Сплићанина, него усто испричана једна мала сплитска историја, сва проткана сплитским духом и сплитском безазуједном сасвим изузетном положају. Онај ентузијазмирани контакт сцене са гледиштем; (Боже кад би Тијардовић извлачење сваке гесте и сваке гримасе не само из играча него из небројених низова ожарених лица у гледалишту, она интимна сурадња сцене као струне, а гледалишта као шупљине на виолини — бацило је критичаре и све цепидларе који су можда били присутни једним снажним замахом међу оне разигране слушаоце и учинили га беспротребним као ма каквог тумача.... За час су се повратили они часови, који су морали да буду, кад је „Комедија дел арте“ тресла се распојасаним гледалиштима; о оном театру се нису писале критике, и можда баш и зато није био театар

у критичном положају као данас, кад му исфињени лекари траже оздрављење у новим струјама и најразличитијим режијским манифетлуцима.

Не треба ни да се каже да је гледалиште после сваког чина у на отвореним сценама ударало у „Тромелфлер“ од пљеска и поклика. Аутору много венаца и поклона од општине, друштава, пријатеља, знаца и поштовалаца.

Иво Лахман

„Словенски народ“ — Љубљана: Чему да блудимо око нас, зар није најбољи материјал код нас кући? Класици су нас учили, али научили нисмо ништа. Тијардовић као универзалан театарски човек је у театарском смислу речи геније, којег наша земља није још имала. Весела, надасве забавна, одлично пријатна Флорами, усхитила нас је, а њене мелодије освојиле.

Фран Гобекар